

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 27. szám

2013. december 02.

Akiknek jut, és akiknek nem

Ha minden jól megy, hamarosan egy hosszú, és sok elemében homályos történet végére érünk: Elviekben, sőt, úgy tűnik, gyakorlatilag cirka harminckétezer forint üti minden vasutas markát, ráadásul nettóban. Esetleg minden vasúti dolgozóét, vagy majdnem mindegyikét. Mert több részlet is változott az évek során az elhíresült „cargos pénz” tekervényes útján, de egy aprónak látszó, ám sokaknak annál fontosabb pontban lelkes egyetértés mutatkozik az egyezséget kötők térfelén: Minden vasutasról már nagyon rég nincs szó.

Ha mégis szó lehetne, akkor úgy harmincöt és negyvenezer közé tehetnénk azok számát, akik így, vagy úgy, de az egykori magyar vasút utódcégeinél dolgoznak. Ezek közül vita nélkül jut a pénzből a Pályavasút, a Start, a Trakció és a Gépészet (újabban STG) vasutasainak. Ellentmondásra bukkanhatunk viszont, ha próbáljuk értelmezni, hogy miért nem kaphatnak azon kollégáink, akik a jog szerint ugyan magáncégek alkalmazottai, de valójában száz százalékosan MÁV-tulajdonban működnek, és egykor annak részei voltak. Vajon miért is?

Ezt nehéz volna megmagyarázni, nem is akarja senki. Az idáig vezető útnak ez a része is homályba vész, nagyban nehezítve a helyzet megítélését, ami persze nem ad magyarázatot, főleg nem ad okot a negatív kivételekre. Hiszen az egyszerű vasutas aligha tehet arról, hogy kiszervezték, vagy sem a tevékenységét, amit akár maradt, akár ment, ugyanúgy végez, és többnyire ugyanott. És természetesen ugyanazon cél érdekében: Működjön a vasút. A kirekesztettek között van egy speciális feladatot ellátó cég is, a Záhony-Port Zrt. Az egykori GRF-ből lett részvénytársaság is száz százalékosan MÁV tulajdonú, és manapság is pont úgy az átrakásra épül a létük, mint amikor még részei voltak a nagy vasútnak. És egy apróság: Jelentős részben rájuk épült Záhony, és a Kelet-nyugati áruforgalom.

A portosok érdekében szakszervezetünk is eljár. Mint már arról múlt heti számunkban beszámoltunk, az elnök-vezérigazgató asztalán van a Vasutasok Szakszervezete elnökének levele. Azért az övén, mert a „korabeli” egyezés okán sajnós a Port dolgozói nem kaphatnak a szétosztandó pénzből, így Papp Zoltán elnök és a VSZ vezetése azt tartja méltányosnak, ha a tulajdonos engedélyezi, hogy a cég eredményének terhére kaphassanak egy év végi ösztönző juttatást. Azt, hogy ez az eredmény hogyan alakul, talán még korai számszerűsíteni, azt viszont lehet tudni, hogy a kifizetés nem a többi vasútvállalattól, nem a velük való pénzügyi kapcsolatoktól, hanem elsősorban a tulajdonos engedélyétől függ majd.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Mátyás király igazsága

Hunyadi Mátyásról mindenkinek az igazságosság jut az eszébe. Mindenki tud róla egy-két népmesét, amit az iskolában olvasott róla s mindegyik a bölcsességét, igazságosságát meséli el. Talán kevesebben vannak, akik azt is tudják róla, hogy valójában igazi „népnyúzó” volt, hiszen annyi adót vetett ki, amit napjainkig senki más nem. Adót kellett fizetni a kapuért, a kéményért és még számos dologért. Szüksége is volt a bevételekre, hogy a Magyar Királyság Európa egyik vezető hatalma legyen a XV. század második felében. Fenn kellett tartania a félelmetes hírv Fekete Sereget, palotákat, várakat építtet, és miközben a középkori Európa egyik legjelentősebb könyvtárát hozta létre, sikerült a terjeszkedő muzulmán birodalmat távol tartani Európától. A nép mégis úgy emlékszik rá, hogy ő volt az „igazságos”, ami csak egy dolognak köszönhető: mindenkinek ugyanúgy be kellett fizetnie az adókat. Az egyszerű jobbágnak és Kinizsi Pálnak is.

A modernkori Magyarországon, ha egy dolgozó elvégez száz forint értékű munkát, meglepő dolgot vesz észre. A munkáltató befizeti utána a kötelező járulékokat és adókat, amit természetesen levon a dolgozótól. Már csak kb. 65 forint marad, ez

ugyebár a bruttó bér. Ebből lejön az szja, nyugdíjjárulék, tb járulék, még pár járulék és hozzájárulás. Most durván negyven forintnál tartunk. De hogy igazán kerek legyen a dolog, mivel rákényszerítettek bennünket, hogy csak bankszámlára kaphassuk meg a fizetésünket, még további forintok úsznak el, mire elkölthetnénk a pénzünket. Ja, és még a helyi adókat is be kell fizetni. Sacc/kb harmincöt forint maradt százból, de van még ugye a 27% áfa, ami arra jó, hogy a harmincöt ne legyen több mint 25,55. Hát igen, erre mondta József Attila: „tövit töröm s a gallya jut”.

Miért is fáj ez nekünk, egyszerű bérből és fizetésből élőknek?

A minap hallgattam a híreket a rádióban, és egy érdekes dolgot hallottam. Amióta az egykulcsos szja bejött, a miniszterelnök kb. 320 ezer, a házelnök 510 ezer, a belügyminiszter (köszönhetően magáncégeinek) tízmillió forinttal kevesebb adót fizet havonta.

Tudjuk, hogy Mátyás király és Kinizsi Pál igen jó spanok voltak, de Pálnak akkor is be kellett fizetnie az adókat. A XXI. század második évtizedének elején a magyar elitnek miért nem? Amikor ezekről beszéltem egy társaságban, hamar megkaptam rá a választ: Meghalt Mátyás, oda az igazság...

Márta István

Lila gyertyák fénye

Tegnap volt Advent első vasárnapja, és biztosan vannak még, akik ilyenkor koszorút készítenek, sőt, gyertyát is gyújtanak. Az első adventi koszorú, vagy inkább az alapötlet egy protestáns, Johann H. Wichern német evangélikus lelkészől származik, aki egy szekér kerekét állította élére, és huszonhárom gyertyát tett rá. Ha naponta meggyújtott egyet, kitartottak Karácsonyig, manapság többnyire megelégednek négygel, már akik készítenek, és az uralkodó szín sem biztos, hogy a lila, (a negyedik vasárnapra szánt gyertya rózsaszínű). Az egyre több égő gyertya jelzi a növekvő fényt, melyet a hívők Istentől kapnak a karácsonyi várakozás során.

Persze, a lila gyertya biztosan drágább, no meg nem mindenkinek a kedvenc színe. És természetesen attól, hogy inkább a vöröset, netán barnát szereti jobban, még lehet a szívében elég hit önmagában és másokban egyaránt. Ha nincs, akkor hiába a lila szín, mert hit nélkül hiába várja a második vasárnapot, hiába reménykedik bárkiben és bármiben is, nem találja meg az utat a szívéhez. Hit, remény és szeretet – e három fogalmat jelképezi a három lila gyertya, és az út, melynek végén megkaphatjuk azt az örömet, amire annyira vágyunk, a hittel kezdődik.

Ha igazán meg szeretnénk gyújtani a negyedik – rózsaszínű – gyertyánkat, az öröm gyertyáját, az első háromból nem hagyhatunk ki egyet sem, és a sorrendet sem cserélhetjük fel büntetlenül.

Mert miben, vagy kiben reménykednénk, ha nem hiszünk, és hogyan szerethetnénk, ha senki nem hisz bennünk? Nem biztos, hogy mindannyian a Jézuskát várjuk így Karácsony előtt, de mindannyian várjuk azt a fényt, ami megmutatja, mit tehetünk önmagunkért és másokért. Mert az öröm azzal kezdődik, amit másokért tettünk, és reménykedünk a viszonzásban, talán épp a lila gyertyák fénye világítja meg az örömhöz vezető utat.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bécsben járt a VSZ Nőbizottsága!

Az osztrák vasutas szakszervezet meghívására az ITF Nők elleni erőszak akciónapja alkalmából néhányan ellátogathattunk Bécsbe. A hideg idő ellenére a november huszonötödikén tartott nemzetközi találkozó nagyon tanulságos, és érdekes volt számunkra. Az előadásokon az osztrák kollégák részletes tájékoztatást adtak többek között a nők elleni erőszak, a munkahelyi erőszak, a verbális és a fizikai erőszak ellen tett intézkedésekről.

Sajnos Magyarországon megnőtt az ilyen jellegű erőszakos cselekmények száma, ezért a Közalkalmazottak Szakszervezetével együttműködve 2009-ben létrehoztak egy projektet. A munkahelyi erőszak során az Üzemi Tanács támogatását kérik, valamint felmérés készült arról, hogy milyen okai vannak az erőszaknak nemcsak a vasút területén, hanem másutt is (pl. egészségügy, oktatás). Kiderült, a legjellemzőbb az okok között a munkahelyi nyomás, a munkahely megtartása miatti félelem. Az egészségügyben gyakori a gondozók körében az alkohol és drog fogyasztása, ami miatt megnő az erőszakra való fogékonyság, ráadásul talán ott a legnagyobb a nők és férfiak közötti megkülönböztetés.

A nők elleni erőszak okai között a főnök-beosztott viszonyból következően (a nőknek sok esetben „kuss” a neve), kiemelkedő a szexuális zaklatás, de amint elmondták, sajnos gyakori az ipari tanulóknál is a szexuális kihasználás. Ami munkahelyünket illeti, jelentősen nőtt az utazók elleni erőszak is.

Mindezek megszüntetésére vendéglátóink már több intézkedést is tettek. Például Kelet-Ausztriában kísérleti jelleggel pszichoszociális tanácsadás működik, és az Üzemi Tanács tagjainak konfliktuskezelési tanácsadást szerveznek. Figyelemre méltó, hogy az ÖBB egész területére érvényes Esélyegyenlőségi politikát állítottak fel, melyben többek között kimondja: Nem elfogadható a diszkrimináció egyetlen területen sem!

A Nőbizottság nevében Hercegh Mária adott rövid tájékoztatást az osztrák kollégáknak a magyarországi esélyegyenlőségi munkáról.

Stefán Lászlóné

HUMORSAROK

RIGÓ-JANCSI AKCIÓ

A feleség elégedetlenkedve szól a férjéhez: Géza! Nem ég a villany a lakásban! Mire a férj: Mi vagyok én, villanyszerelő? Másnap megint szól: Géza! Csöpög a csap! Mi vagyok én, vízszerelő?

– jön a válasz. Harmadik nap leesett a polc!

– Mi vagyok én, asztalos?

A következő nap a Géza belép a lakásba, ég a villany, nem csöpög a csap, a polc meg a helyén.

– Ki csinálta ezt? – kérdezi a feleséget.

Azt mondta a szomszéd, mindent megcsinál, ha sütök neki süteményt, vagy...

– És te?

– Mi vagyok én, cukrász???

LÉGY RÉSEN

Két orosz nászutas pár egyszerre érkezik a szállodába. Sajnos már csak egy üres szoba van, így meg kell osztaniuk az ágyat. Reggel azt mondja Iván a Szásának:

– Engem őszinteségre nevelt a párt, úgyhogy elárulom neked, a feleséged egész éjjel...

Erre a Szása:

– Hmmm, engem éberségre nevelt a párt, ezért elárulom neked, én voltam...

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztn@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu